

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor nr.17
Sector 5 , .X., CP 050741
Tel : + 021 319 97 54
Fax : + 021 336 85 48
Email:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 104/ 07.04.2015

privind soluționarea Cererii de intervenție voluntară
formulată de **SC .X.SA**

în soluționarea contestației formulată de SC .X. SA,
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.A-SLP 638/27.03.2015

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Juridică, prin adresa nr.A-AJR/9320/23.03.2015, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.A-SLP 638/27.03.2015, cu privire la faptul că prin Decizia nr..X./12.03.2015, irevocabilă, pronunțată în Dosarul nr..X./2/2012, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis acțiunea formulată de **SC .X.SA** împotriva Deciziei nr..X./02.04.2012 pe care o anulează și obligă ANAF să soluționeze pe fond cererea de intervenție principală în soluționarea contestației formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr..X./07.05.2009 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Coordonare Inspecție Fiscală.

Prin Sentința civilă nr..X./04.11.2013, pronunțată în Dosarul nr..X./2/2012, Curtea de Apel .X. a admis acțiunea formulată de SC .X.SA, a anulat Deciziile nr..X./02.04.2012 de soluționare a contestației formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr..X./07.06.2009 și nr..X./02.04.2012 de soluționare a cererii de intervenție, anulând cele două decizii emise de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor.

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr..X./12.03.2015, irevocabilă, a admis acțiunea SC .X.SA, a anulat Decizia nr..X./02.04.2012 de soluționare a cererii de intervenție, a dispus soluționarea pe fond a cererii de intervenție și a respins acțiunea SC .X.

.X. SA împotriva Deciziei nr..X./02.04.2012 emisă în soluționarea contestației formulate de SC .X. SRL împotriva Decizie de impunere nr..X./07.05.2009.

SC .X.SA, prin adresa nr..X./22.06.2011, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.906988/23.06.2011, a formulat cererea de intervenție voluntară în soluționarea contestației SC .X. SA împotriva Deciziei de impunere nr..X./07.05.2009 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./06.05.2009, de către organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Coordonare Inspecție Fiscală.

Constatându-se că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.209 alin.1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să soluționeze cererea de intervenție voluntară principală formulată de SC .X.SA.

I. Prin cererea de intervenție voluntară principală în soluționarea contestației SC .X. SA împotriva Deciziei de impunere nr..X./07.05.2009, SC .X.SA susține că:

Având în vedere că SC .X.SA a fost parte în această tranzacție și a achitat către SC .X..X. SA(actualua SC .X. SA) taxa pe valoarea adăugată, decizia de soluționare a contestației afectează societatea în mod semnificativ. Ca urmare, SC .X.SA solicită ca la soluționarea contestației SC .X. SA să se aibă în vedere toate mijloacele de probă relevante inclusiv solicitarea de expertize, folosirea înscrisurilor și, după caz, efectuarea cercetării la fața locului.

SC .X.SA susține că își întemeiază cererea de intervenție pe prevederile art.128 alin.7 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pe dispozițiile art.212 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Urmarea celor prezentate solicită admiterea cererii de intervenție voluntară principală a SC .X.SA în soluționarea contestației SC .X. SA împotriva Deciziei de impunere nr..X./07.05.2009.

II. Potrivit extrasului de pe site-ul Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin Decizia nr..X./12.03.2015, irevocabilă, instanța a admis acțiunea SC .X.SA, a anulat Decizia nr..X./02.04.2012 de soluționare a

cererii de intervenție principală și a obligat ANAF să soluționeze pe fond cererea de intervenție principală formulată.

III. Luând în considerare soluția irevocabilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție și cererea de intervenție formulată de SC .X.SA, precum și actele normative în vigoare, se rețin următoarele:

Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită de instanța judecătorească să se pronunțe cu privire la temeinicia motivelor din cererea de intervenție voluntară principală formulată SC .X.SA în soluționarea contestației SC .X. SA (fosta SC .X.SA) împotriva Deciziei de impunere nr..X./07.05.2009.

În fapt, prin cererea de intervenție voluntară în soluționarea contestației formulată de SC .X. SA împotriva Deciziei de impunere nr..X./07.05.2009, SC .X.SA solicită introducerea în soluționarea contestației întrucât a fost parte în tranzacția ce face obiectul contestației formulată de SC .X. SA și a achitat TVA aferentă către SC .X. SA (fosta SC .X. SA).

Astfel, organul de soluționare a cererii de intervenție principală a SC .X.SA în soluționarea contestației formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr..X./07.05.2009 reține că intervenienta a formulat cererea de intervenție la data de 23.06.2011, iar prin adresa nr.906988/06.07.2011 organul de soluționare a răspuns acesteia în sensul că solicitarea va fi analizată după finalizarea laturii penale în ceea ce privește SC .X. SRL având în vedere că soluționarea contestației formulată de această societate împotriva Deciziei de impunere nr..X./07.05.2009 a fost suspendată până la finalizarea laturii penale, prin Decizia nr.269/24.07.2009.

Ulterior, la data de 02.04.2015 a fost emisă Decizia nr.173 de soluționare a contestației formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr..X./07.05.2009, precum și Decizia nr.174 de respingere ca nemotivată a cererii de intervenție principală a SC .X.SA în procedura de soluționare a contestației formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr..X./07.05.2009.

Împotriva Deciziilor nr..X./02.04.2012 și nr..X./02.04.2013 SC .X.SA a formulat acțiune la Curtea de Ape .X., care, prin Sentința civilă nr..X./04.11.2013, pronunțată în Dosarul nr..X./2/2012, a admis acțiunea societății și a anulat cele două decizii emise de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor.

ANAF a formulat recurs împotriva Sentinței civile nr..X./04.11.2013 la Înalta Curte de Casație și Justiție, care, prin Decizia nr..X./12.03.2015, irevocabilă, a respins acțiunea SC .X.SA privind Decizia nr..X./02.04.2012, a admis

acțiunea societății, a anulat Decizia nr..X./02.04.2012 și a obligat ANAF să soluționeze pe fond cererea de intervenție principală.

În drept, conform prevederilor art.22 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare:

“Hotărârile judecătorești definitive pronunțate potrivit prezentei legi sunt titluri executorii.”

și potrivit prevederilor art.24 alin.(1) din același act normativ:

“(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive se face de bunăvoie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.”

Față de prevederile legale mai sus invocate se reține că hotărârile judecătorești definitive sunt titluri executorii, executarea acestora urmând a fi efectuată în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, cu excepția situației în care prin hotărâre nu este prevăzut un alt termen.

Organul de soluționare a cererii de intervenție reține că prin obligarea Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor de către Înalta Curte de Casație și Justiție la soluționarea pe fond a cererii de intervenție voluntară formulată de SC .X.SA instanța s-a pronunțat implicit asupra admisibilității de principiu a cererii, organul de soluționare a contestației urmând doar a se pronunța asupra temeiniciei motivelor invocate în cauză.

Referitor la motivele de fapt pentru care SC .X.SA a solicitat să fie introdusă în procedura de soluționare a contestației formulată de SC .X. SRL (fosta SC .X. SA) prezentate în cererea de intervenție voluntară principală organul de soluționare reține că acestea sunt:

SC .X.SA a fost parte în transferul activității petroliere de către SC .X. SRL și „a plătit către SC .X. SRL suma reprezentând TVA,, astfel că decizia emisă în soluționarea contestației afectează și SC .X.SA și, totodată, solicită ca la soluționarea contestației să se aibă în vedere toate aspectele relevante și să se țină cont de situația scriptică ce rezultă din documentele tranzacției, cât și situația faptică rezultată din implementarea efectivă a tranzacției.

Față de motivația de fapt prezentată în cererea de intervenție voluntară organul de soluționare a cererii reține că prin Decizia nr..X./02.04.2012 emisă în soluționarea contestației formulate de SC .X. SRL au fost avute în vedere toate aspectele legate de taxa pe valoarea adăugată aferentă transferului de activitate petrolieră către SC .X.SA, au fost analizate toate

documentele aflate la dosarul cauzei, argumentele din contestație, precum și prevederile legale incidente speței și perioadei.

Cele de mai sus sunt confirmate și de instanța judecătorească, în speță Înalta Curte de Casație și Justiție care, prin Decizia nr..X./12.03.2015, irevocabilă, s-a admis recursul ANAF și s-a respins acțiunea de anulare a Deciziei nr..X./02.04.2012 emisă în soluționarea contestației formulate de SC .X. SRL.

În ceea ce privește argumentul potrivit căruia SC .X.SA a achitat taxa pe valoarea adăugată aferentă transferului de activitate de la SC .X. SRL (fosta SC .X.SA) organul de soluționare a contestației s-a pronunțat deja prin Decizia nr.183/19.06.2013 în funcție de situația de fapt constatată, de documentele și argumentele contestatarii și prevederile legale incidente speței fiind dispusă soluția de respingere ca neîntemeiată a contestației formulate de SC .X.SA.

Împotriva Deciziei de impunere nr.F-MC .X. .02.2013, SC .X.SA a formulat contestație prin care a prezentat argumente și a atașat documente referitoare la taxa pe valoarea adăugată dedusă, aferentă transferului activității de la SC .X. SRL.

Contestația formulată a fost soluționată de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor prin Decizia nr.183/19.06.2013 în sensul respingerii ca neîntemeiată.

Referitor la susținerea intervenției potrivit căreia „*a plătit către SC .X. SRL suma reprezentând TVA*”, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât organul de soluționare a contestației nu se poate pronunța cu privire la creanțele/datoriile dintre părțile contractante acest aspect putând face obiectul unui litigiu între acestea care se soluționează pe cale judecătorească.

Referitor la cel de-al doilea motiv de fapt din cererea de intervenție voluntară conform căruia solicită determinarea cât mai exactă a stării de fapt fiscale avându-se în vedere toate mijloacele de probă relevante, inclusiv solicitarea de expertize, folosirea înscrisurilor și, după caz efectuarea cercetării la fața locului, se rețin următoarele:

La emiterea Deciziei nr..X./02.04.2012 de soluționare a contestației formulate de SC .X. SRL au fost avute în vedere toate mijloacele de probă prezentate în dosarul cauzei, toate argumentele din contestație, precum și prevederile legale fiscale incidente speței, în vigoare pe perioada verificată.

Referitor la motivul de fapt privind solicitarea de expertize și efectuarea cercetării la fața locului, la art.55 alin.(1) și alin.(2) și art.57 din OG nr.92/2003

privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“ART.55

(1) Ori de câte ori consideră necesar, organul fiscal are dreptul să apeleze la serviciile unui expert pentru întocmirea unei expertize. Organul fiscal este obligat să comunice contribuabilului numele expertului.

(2) Contribuabilul poate să numească un expert pe cheltuiala proprie.

[...]

AR.57

(1) În condițiile legii, organul fiscal poate efectua o cercetare la fața locului, întocmind în acest sens proces-verbal”.

De asemenea, pct.9.10 din OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, prevede că:

“La solicitarea organului de soluționare a contestației, pentru lămurirea aspectelor care fac obiectul contestației, organele competente vor efectua cercetare la fața locului, întocmind în acest sens proces-verbal de cercetare la fața locului, care va fi atașat la dosarul contestației aflat în curs de soluționare”

Față de prevederile legale invocate, se reține că atunci când consideră necesar, fie organul de inspecție fiscală, fie organul de soluționare a contestației, poate solicita expertize sau, după caz, efectuarea de cercetări la fața locului pentru stabilirea stării de fapt fiscale, ocazie cu care contribuabilul poate să-și desemneze expert.

Astfel argumentele invocate de contestatară în soluționarea cererii de intervenție voluntară în soluționarea contestației formulate de SC .X. SRL nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei.

Având în vedere cele reținute prin prezenta decizie, precum și faptul că motivele invocate de intervenientă nu sunt întemeiate, se va face aplicarea prevederilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora :

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca :

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”, și se va respinge ca neîntemeiată cererea de intervenție voluntară principală formulată de SC .X.SA.

Pentru considerentele arătate, întemeiul prevederilor legale invocate în decizie, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a cererii SC .X.SA de intervenție voluntară principală în procedura de soluționare a contestației formulata de SC .X. SA împotriva Deciziei de impunere nr..X./07.05.2009 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul .X. in termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL,